ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี

Factors Affecting the Development of Song Yang Sub-district Administrative Organization Sri Mueang Mai District Ubon Ratchathani Province

ปรีชา มีแก้ว[1*], สมเกียรติ เกียรติเจริญ[2] และรัชนิดา ไสยรส[3]

Preecha Meekaeo[1*], Somkiet Kietjareon[2] and Ratchanida Saiyaros[3]

[1*]นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

[2,3]อาจารย์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

[1*]Master Student of Public Administration Public and Private Management Rajabhat Maha Sarakham University

[2,3]Lecturer from the Master of Public Administration Public and Private Management the Faculty of Political Science and Public Administration Rajabhat Mahasarakham University

*Corresponding Author Email: Mikaewpricha3@gmail.com

Received: 15 May 2026 Revised: 20 June 2026 Accepted: 3 July 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี 2. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี และ 4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนในองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ ที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 333 คน ที่มาจากการคำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (1973) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 เก็บข้อมูลโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล สงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.13, S.D.= 0.23) 2) ระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.13, S.D.= 0.23) 3) ความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี มีค่าความสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (r = .502) โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี มีลำดับการเข้าสู่สมการดังต่อไปนี้ คือ ปัจจัยทาง

การเมือง (X_5) การติดต่อระหว่างสังคม (X_6) การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม (X_7) และปัจจัยทางเศรษฐกิจ (X_4) สามารถอธิบายตัวแปรตามคือ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 31.20 มีค่า R^2 = .312 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .304 มีค่าของ F เท่ากับ 37.20 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α .01 และ 4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี มีดังนี้ ควรมีการจัดการระบบชลประทานที่ดีเพื่อจะได้มีระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรของประชาชน ควรมีไฟฟ้าแรงต่ำเพื่อการเกษตรควรมีการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะของหมู่บ้าน เช่น ป่าช้า,ดอนปู่ตา ควรมีการขยายเขตประปาแห่งที่ 2 ภายในหมู่บ้านเนื่องจากมีไม่เพียงพอ

คำสำคัญ: ปัจจัย, การพัฒนา, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

This research consists purposes were 1. to study the level of factors affecting the development of Song Yang sub-district administrative organization Si Mueang Mai district Ubon Ratchathani province 2. to study the level of development of Song Yang sub-district administrative organization Si Mueang Mai district Ubon Ratchathani province 3. to study the factors affecting the development of Song Yang sub-district administrative organization Si Mueang Mai district Ubon Ratchathani province and 4. to study suggestions on factors affecting the development of Song Yang sub-district administrative organization Si Mueang Mai district Ubon Ratchathani province. This is quantitative research, using questionnaires as research tools. The research samples consisted of 333 people under the household heads or household representatives aged 18 years old and over in the Song Yang sub-district administrative organization, Si Mueang Mai district. The sample size was determined by using the Taro Yamane's (1973) statistical formula, The data was collected using multistage sampling. The statistical methods used to analyze the data were frequency, percentage, means and standard deviation. The statistics for hypothesis testing were Pearson's correlation coefficient and multiple linear regression analysis using Stepwise method. The results found that 1) The overall level of factors affecting the development of Song Yang sub-district administrative organization Si Mueang Mai district Ubon Ratchathani province was at a high level ($\bar{x}$= 4.13, S.D.= 0.23). 2) The overall level of development of Song Yang sub-district administrative organization, Si Mueang Mai district Ubon Ratchathani province was at a high level ($\bar{x}$= 4.13, S.D.= 0.23). 3) The factors affecting the overall development of Song Yang sub-district administrative organization Si Mueang Mai district Ubon Ratchathani province was at a moderate level, equal to .502. The factors affecting the overall development of Song Yang sub-district administrative organization Si Mueang Mai district Ubon Ratchathani province, in order of their relationship to the equation were political factors (X_5), social contact (X_6), social conflict (X_7) and economic factor (X_4). These factors could explained the dependent variable which was the development of Song Yang sub-district administrative organization Si Mueang Mai district Ubon Ratchathani province achieved 31.20% with an R^2 value of .312, an adjusted R^2 value of .304 and F value of 37.20, which was statistically

significant at the α .01 level and 4) Suggestions on factors affecting the development of Song Yang sub-district administrative organization Sri Mueang Mai district, Ubon Ratchathani province were A better irrigation system should be implemented to ensure comprehensive water supply for agricultural areas. Low-voltage electricity for agricultural use should be provided. The issue of encroachment on public land such as cemeteries and sacred sites should be addressed. A second water supply system should be constructed within the villages due to insufficient capacity. Prevention of deforestation and environmental destruction is necessary. Farmers should be encouraged to form groups to develop agricultural products.

Keywords: Factors, Development, Subdistrict Administrative Organization

บทนำ

การพัฒนาเป็นรูปแบบอย่างหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social change) ส่วนความทันสมัยก็เป็นกรณีเฉพาะอันหนึ่งของการพัฒนา สำหรับทางด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม (Industrialization) เป็นมิติหนึ่งของการพัฒนา โดยหลักทั่วไปแล้ว การพัฒนาเป็นลักษณะทางสังคมที่กำลังเปลี่ยนกับสิ่งที่เคยเป็นในอดีตไปสู่สิ่งที่ต้องการจะเป็น ซึ่งขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการพัฒนาของแต่ละสังคม (จันมาลา กุสน , 2560, น.8) ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองโดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนา และเพื่อมุ่งไปสู่สภาพการที่ต้องการในอนาคตกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นองค์กรหลักในการดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561 ขึ้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง รวมทั้งเพื่อให้การบริหารพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของท้องถิ่นที่สำคัญจะต้องสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาในระดับต่าง ๆ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง (จุติพร มาเพิ่มผล, 2566, น.1) ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่มีการบริหารจัดการเองทั้งทางด้านงบประมาณ การบริหารและการบริหารงานบุคคลซึ่งจากระเบียบกฎหมายแล้วจึงเป็นองค์กรที่ทำงานบริการสาธารณะและการทำงานตามความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

การพัฒนาชุมชนจะต้องมีการพัฒนาที่รอบด้านซึ่งประกอบด้วย 1) เศรษฐกิจเป็นการพัฒนาการผลผลิตที่ตอบสนองความต้องการของคนในยุคปัจจุบัน 2) สังคมเป็นการพัฒนาสังคมให้เกิดความยั่งยืน 3) สิ่งแวดล้อม เป็นการพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน 4) มนุษย์เพราะมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการพัฒนาเนื่องจากมีความรู้ความสามารถเป็น กำลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจและสังคม 5) การพัฒนาเทคโนโลยี เป็นการเทคโนโลยีที่ไม่ทำลายธรรมชาติ สร้างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์

แบบใหม่ (นัฐมล คดสุวรรณ, 2565, น.16-17) นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยของพิเชฐ สุขเพสน์ (2563, น.99) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ดปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด พบว่า 1) ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ดโดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .634 และ 4) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด โดยรวม ทั้ง 5 ตัว ได้แก่ ด้านประชาชน ด้านภาคเอกชน ด้านนักการเมือง ด้านพื้นที่หรือภูมิศาสตร์ และตัวแปรตัวสุดท้าย ที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ด้านสถานที่และลักษณะชุมชน สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด ได้ร้อยละ 49.30 มีค่า R^2 เท่ากับ .493 และมีค่าของ F เท่ากับ 76.538 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .487 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .010 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จากรายงานผลการบริหารงานพบว่ายังพบปัญหาในพื้นที่หลายประการ เช่น การคมนาคมยังไม่สะดวก ถนนสายหลัก สายรอง ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ระหว่างตำบล ยังไม่ได้รับการพัฒนา งบประมาณไม่เพียงพอ ระบบชลประทาน การจัดการระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตรยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตร แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร มีความตื่นเขิน ไฟฟ้าแรงต่ำเพื่อการเกษตรยังไม่ขยายไปสู่ไร่นาสวนผสม เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งบริหารจัดการไม่มีประสิทธิภาพการพัฒนาภายในกลุ่มหรือชุมชนยังไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกในกลุ่มเท่าที่ควร ปัญหาความยากจนและหนี้สินของประชาชนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา ปัญหาการขาดเงินลงทุน การบริหารจัดการกองทุนระดับรากหญ้า ปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติดส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น มีการแสวงหาผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรเพื่อหวังผลตอบแทนในระยะสั้น เป็นต้น (องค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง, 2566, น.27-28)

ดังนั้น การที่ผู้วิจัยดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง จึงเห็นความสำคัญและมีความต้องการที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยภายใน จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1.1) ปัจจัยทางธรรมชาติ 1.2) ปัจจัยทางสังคม 1.3) ปัจจัยทางวัฒนธรรม 1.4) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ 1.5) ปัจจัยทางการเมือง 2) ปัจจัยภายนอก จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 2.1) การติดต่อระหว่างสังคม 2.2) การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาหรือเป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ให้ครบตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 3) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 4) ยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 5) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี

การบททวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาในหลายด้านมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ ทรัพยากรมนุษย์ และการพัฒนาเด็กปฐมวัย ปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาที่ยั่งยืนในองค์กรดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา ดังนี้

จันทร์จิรา คำแก้ว (2568, น.10) ได้สรุปไว้ว่า ปัจจัย หมายถึง สิ่งหรือเงื่อนไขที่มีอิทธิพลหรือส่งผลต่อการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์ หรือผลลัพธ์บางอย่าง เช่น ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง เงื่อนไขหรือองค์ประกอบที่มีผลต่อการดำเนินการให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนา

วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี (2569) ได้สรุปไว้ว่า ปัจจัย หมายถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซึ่งแบ่งปัจจัยทั้งภายในและภายนอก ซึ่งมีความสำคัญเหนือการตอบสนองของแต่ละบุคคลที่มีวัตถุและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ปัจจัย หมายถึง ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความต้องการซึ่งแบ่งปัจจัยทั้งภายในและภายนอก สภาวะที่เอื้อเกื้อหนุน ค้ำจุน เปิดโอกาส ที่เป็นองค์ประกอบร่วมหรือเป็นเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่จะให้สิ่งนั้น ๆ ดำเนินต่อไป

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา

บุญยิ่ง ประทุม (2566, น.139-142) ได้สรุปไว้ว่า การพัฒนาเปลี่ยนแปลงในชุมชนและสังคมนั้นเป็นผลมาจากปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกันอย่างหลากหลายและซับซ้อนเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในมิติหนึ่งของพื้นที่ ย่อมส่งผลกระทบต่อมิติอื่น ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยสามารถจำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้เป็น 2 กลุ่มหลัก ดังนี้

2.1 ปัจจัยภายใน (Internal Factors) หมายถึง ปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในชุมชนหรือสังคม ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงภายในระบบสังคมนั้น ๆ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยทางธรรมชาติ ครอบคลุมถึงสภาพภูมิศาสตร์ ภูมิอากาศ ดาราศาสตร์ และทรัพยากรธรรมชาติซึ่งความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ เช่น ภัยพิบัติทางธรรมชาติอาจส่งผลให้ชุมชนต้องปรับตัวทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม 2) ปัจจัยทางสังคม เกี่ยวข้องกับโครงสร้างประชากร เช่น จำนวนประชากร อายุ เพศ การศึกษา การเคลื่อนไหวทางสังคม ความร่วมมือหรือความขัดแย้งของสมาชิกในสังคมและการวางแผนพัฒนาโดยประชาชนหรือองค์กรในพื้นที่ 3) ปัจจัยทางวัฒนธรรม ประกอบด้วยศาสนา อุดมการณ์ ค่านิยม ความเชื่อ และเทคโนโลยี ซึ่งล้วนส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมของสมาชิกในสังคม 4) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ อาทิ ระบบการผลิต การบริโภค การประกอบอาชีพ และความต้องการ

ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อการดำรงชีวิต และ 5) ปัจจัยทางการเมือง รวมถึงนโยบายของรัฐ กฎหมาย การบริหารราชการ และระบบการปกครอง ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางของการเปลี่ยนแปลงในสังคม

2.2 ปัจจัยภายนอก (External Factors) เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากชุมชนหรือสังคมนั้นโดยตรง แต่อาจส่งผลกระทบในลักษณะทางตรงหรือทางอ้อม ได้แก่ 1) การติดต่อระหว่างสังคม เช่น การค้า การศึกษา การเผยแพร่ศาสนา การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และการรับวัฒนธรรมต่างถิ่นมาใช้ ซึ่งมีผลต่อวิถีชีวิตและค่านิยมของสมาชิกในชุมชน และ 2) การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม ครอบคลุมถึงการล่าอาณานิคม สงคราม ความขัดแย้งระหว่างประเทศ หรือปัญหาชายแดน ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อโครงสร้างและพลวัตของสังคม

3. การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง

ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดแนวทางในการบริหารกิจการองค์การบริหารส่วนตำบลสงยางให้มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ ตอบสนองความต้องการและประโยชน์สูงสุดของประชาชน (องค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง, 2566, น.24-27)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนในองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ ที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 1,965 คน (สำนักทะเบียนอำเภอศรีเมืองใหม่, 2569)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนในองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ ที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 1,965 คน (สำนักทะเบียนอำเภอศรีเมืองใหม่, 2569) กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973, p.727) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 333 คน แล้วเก็บข้อมูลโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบระบุรายการ ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพภาพของเครื่องมือ โดยการทดลองใช้เครื่องมือกับหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนครัวเรือนในองค์การบริหารส่วนตำบลตะบ่าย อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 40 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของ Cronbach (1951, p.274) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.874

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ประกอบด้วย

3.1 ขอหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขออนุญาตและความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

3.2 ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับผู้ช่วยผู้วิจัยและร่วมกันเก็บข้อมูล

3.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัย นำมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลแล้ว นำไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทางการวิจัยเพื่อหาค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ Stepwise Multiple Linear Regression Analysis

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ Stepwise Multiple Linear Regression Analysis อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. การศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี

ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. ปัจจัยทางธรรมชาติ	4.19	0.35	มาก
2. ปัจจัยทางสังคม	4.09	0.42	มาก
3. ปัจจัยทางวัฒนธรรม	4.10	0.32	มาก
4. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	4.12	0.37	มาก
5. ปัจจัยทางการเมือง	4.16	0.42	มาก
6. การติดต่อระหว่างสังคม	4.10	0.37	มาก
7. การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม	4.15	0.39	มาก
รวม	**4.13**	**0.23**	**มาก**

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.13, S.D.= 0.23) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยทางธรรมชาติ ($\bar{x}$= 4.19, S.D.= 0.35) รองลงมาคือ ปัจจัยทางการเมือง ($\bar{x}$= 4.16, S.D.= 0.42) การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม ($\bar{x}$= 4.15, S.D.= 0.39) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ($\bar{x}$= 4.12, S.D.= 0.37) ปัจจัยทางวัฒนธรรม ($\bar{x}$= 4.10, S.D.= 0.32) การติดต่อระหว่างสังคม ($\bar{x}$= 4.10, S.D.= 0.37) และปัจจัยทางสังคม ($\bar{x}$= 4.09, S.D.= 0.42) ตามลำดับ

2. ระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี

ผลการวิจัยพบว่า ศึกษาระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี	**$\bar{x}$**	**S.D.**	**แปลผล**
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	4.05	0.37	มาก
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	4.13	0.31	มาก
3. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.12	0.44	มาก
4. ยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	4.21	0.45	มากที่สุด
5. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.16	0.32	มาก
รวม	**4.13**	**0.23**	**มาก**

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.13, S.D.= 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.12, S.D.= 0.45) โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{x}$= 4.16, S.D.= 0.32) รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{x}$= 4.12, S.D.= 0.44) และยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{x}$= 4.05, S.D.= 0.37) ตามลำดับ

3. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าสหสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม N=333

Y / X	ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ (r_{xy})					
	ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Y_1)	**ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน (Y_2)**	**ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษาศาสนาจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น (Y_3)**	**ยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Y_4)**	**ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Y_5)**	**โดยรวมการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ($Y_{รวม}$)**
ปัจจัยทางธรรมชาติ (X_1)	.252**	.249**	.044	.040	.289**	.261**
ปัจจัยทางสังคม (X_2)	.136*	.175**	.024	.065	.136*	.163**
ปัจจัยทางวัฒนธรรม (X_3)	.373**	.379**	.096	.002	.085	.283**
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (X_4)	.367**	.346**	.157**	.124*	.047	.332**
ปัจจัยทางการเมือง (X_5)	.364**	.566**	.265**	.231**	.127*	.496**
การติดต่อระหว่างสังคม (X_6)	.222**	.479**	.128*	.115*	.153**	.337**
การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม (X_7)	.256**	.256**	.094	.061	.206**	.268**
โดยรวมปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ($X_{รวม}$)	.456**	.572**	.191**	.155**	.244**	.502**

** มีค่า sig ที่ระดับ .01

* มีค่า sig ที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี มีค่าความสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (r = .502) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน (Y_2) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .572 รองลงมาคือยุทธศาสตร์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Y_1) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .456 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Y_5) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .244 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น (Y_3) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .191 และยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Y_4) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .155

ตารางที่ 4 ค่าอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม (n = 333)

ตัวแปร	Regression Coefficient (Stepwise)			
	B	beta	t	Sig
ปัจจัยทางธรรมชาติ (X_1)	-	-	-	-
ปัจจัยทางสังคม (X_2)	-	-	-	-
ปัจจัยทางวัฒนธรรม (X_3)	-	-	-	-
ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (X_4)	.068 (4)	.110 (4)	2.133	.034
ปัจจัยทางการเมือง (X_5)	.205 (1)	.370 (1)	7.196	.000**
การติดต่อระหว่างสังคม (X_6)	.106 (2)	.169 (2)	3.420	.001**
การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม (X_7)	.078 (3)	.131 (3)	2.705	.007**
ค่าคงที่ (Constant)	2.243			
Multiple R	.559			
R^2	.312			
Adjusted R^2	.304			
R^2 Change	.010			
F	37.200			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ปัจจัยทางการเมือง (X_5) การติดต่อระหว่างสังคม (X_6) การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม (X_7) และปัจจัยทางเศรษฐกิจ (X_4) สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 31.20 มีค่า R^2 = .312 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .304 มีค่าของ F เท่ากับ 37.200 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .010 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α .01 สามารถเขียนสมการณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = 2.243 + .068\ X_4 + .205X_5 + .106X_6 + .078X_7$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z_r = .370Z_5 + .169Z_6 + .131Z_7 + .110\ Z_4$

4. การศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี

ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย 1) ควรมีการจัดการระบบชลประทานที่ดีเพื่อจะได้มีระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรของประชาชน 2) ควรมีไฟฟ้าแรงต่ำเพื่อการเกษตร ควรมีการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะของหมู่บ้าน เช่น ป่าช้า, ดอนปู่ตา 3) ควรมีการขยายเขตประปาแห่งที่ 2 ภายในหมู่บ้านเนื่องจากมีไม่เพียงพอ 4) ควรมีการป้องกันการบุกรุกทำลายป่าไม้และการทำลายสิ่งแวดล้อม 5) ควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาสินค้าทางการเกษตร 6) ควรมีการตรวจสอบซ่อมแซมถนนลาดยางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านที่ชำรุดเป็นหลุมบ่อ หน่วยงานควรช่วยประชาชนในการปัญหาความยากจนและหนี้สินของประชาชน และ 7) ควรมีการขุดลอกแหล่งน้ำต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยางไม่ให้ตื้นเขิน และควรมีการสร้างฝายกักเก็บน้ำตามธรรมชาติเพื่อจะได้มีไว้ใช้อย่างเพียงพอ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.13, S.D.= 0.23) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมดทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยทางธรรมชาติ ($\bar{x}$= 4.19, S.D.= 0.35) รองลงมาคือ ปัจจัยทางการเมือง ($\bar{x}$= 4.16, S.D.= 0.42) การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม ($\bar{x}$= 4.15, S.D.= 0.39) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ($\bar{x}$= 4.12, S.D.= 0.37) ปัจจัยทางวัฒนธรรม ($\bar{x}$= 4.10, S.D.= 0.32) การติดต่อระหว่างสังคม ($\bar{x}$= 4.10, S.D.= 0.37) และปัจจัยทางสังคม ($\bar{x}$= 4.09, S.D.= 0.42) ตามลำดับ

2. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.13, S.D.= 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$= 4.12, S.D.= 0.45) โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{x}$= 4.16, S.D.= 0.32) รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{x}$= 4.12, S.D.= 0.44) และยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{x}$= 4.05, S.D.= 0.37) ตามลำดับ

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี มีค่าความสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (r = .502) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน (Y_2) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .572 รองลงมาคือยุทธศาสตร์การพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐาน (Y_1) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ เท่ากับ .456 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Y_5) ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .244 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น (Y_3) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .191และยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Y_4) มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก เท่ากับ .155

อีกทั้ง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวม โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ปัจจัยทางการเมือง (X_5) การติดต่อระหว่างสังคม (X_6) การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม (X_7) และปัจจัยทางเศรษฐกิจ (X_4) สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 31.20 มีค่า R^2 = .312 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .304 มีค่าของ F เท่ากับ 37.200 มีค่า R^2 Change เท่ากับ .010 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α .01 สามารถเขียนสมการณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = 2.243 + .068\ X_4 + .205X_5 + .106X_6 + .078X_7$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z_r = .370Z_5 + .169Z_6 + .131Z_7 + .110\ Z_4$

4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ประกอบด้วย 1) ควรมีการจัดการระบบชลประทานที่ดีเพื่อจะได้มีระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรของประชาชน 2) ควรมีไฟฟ้าแรงต่ำเพื่อการเกษตร ควรมีการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะของหมู่บ้าน เช่น ป่าช้า, ดอนปู่ตา 3) ควรมีการขยายเขตประปาแห่งที่ 2 ภายในหมู่บ้านเนื่องจากมีไม่เพียงพอ 4) ควรมีการป้องกันการบุกรุกทำลายป่าไม้และการทำลายสิ่งแวดล้อม 5) ควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาสินค้าทางการเกษตร 6) ควรมีการตรวจสอบซ่อมแซมถนนลาดยางเชื่อมระหว่างหมู่บ้านที่ชำรุดเป็นหลุมบ่อ หน่วยงานควรช่วยประชาชนในการปัญหาความยากจนและหนี้สินของประชาชน และ 7) ควรมีการขุดลอกแหล่งน้ำต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยางไม่ให้ตื้นเขิน และควรมีการสร้างฝายกักเก็บน้ำตามธรรมชาติเพื่อจะได้มีไว้ใช้อย่างเพียงพอ

การอภิปรายผล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่าระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล สงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผลการวิจัยทั้ง 7 ด้าน ประกอบด้วยปัจจัยทางธรรมชาติ รองลงมาคือปัจจัยทางการเมือง การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางวัฒนธรรม การติดต่อระหว่างสังคม และปัจจัยทางสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อตรวจสอบค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดจึงแสดงว่าปัจจัยที่ผู้วิจัยเลือกนำมาศึกษาส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบกับปัจจัยด้านธรรมชาติจะมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นเพราะในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นพื้นที่ที่มีแหล่งธรรมชาติสมบูรณ์แล้วจะนำไปส่งการพัฒนาต่อไป จึงทำให้ไม่

เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับณัฐปราย์ ชัยสินคุณานนต์ (2561, น.213) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า กลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับมนัสนันส์ สำเร็จ (2565, น.60) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า ระดับความคิดเห็นปัจจัยอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า อำเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าระดับการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ยุทธศาสตร์การคุ้มครองฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือมีการการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ให้คงสภาพสมบูรณ์ และมีการรักษาสถานที่สำคัญทางธรรมชาติได้รับการคุ้มครองไม่ให้ถูกทำลาย แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาในด้านนี้ทำได้ดีแล้ว ส่วนอยู่ในระดับมากจำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ รองลงมาคือยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เมื่อตรวจสอบค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับพิเชฐ สุขเพสน์ (2563, น.99-100) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด พบว่า ระดับการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับจุติพร มาเพิ่มผล (2566, น.66) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับประไพ ฉวีทอง (2566, น.84) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักอิทธิบาทธรรม พบว่า การพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ด้านหลักอิทธิบาท โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และการพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักการ PDCA โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยทางธรรมชาติ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางวัฒนธรรม ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยการติดต่อระหว่างสังคม ปัจจัยการกระทบกระทั่งระหว่างสังคม ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 3) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 4) ยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 5) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี มีค่าความสัมพันธ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (r = .502) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การ

บริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี มีลำดับการเข้าสู่สมการดังต่อไปนี้ คือ ปัจจัยทางการเมือง (X_5) การติดต่อระหว่างสังคม (X_6) การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม (X_7) และปัจจัยทางเศรษฐกิจ (X_4) สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 31.20 มีค่า R^2 = .312 มีค่า Adjusted R^2 เท่ากับ .304 มีค่าของ F เท่ากับ 37.20 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจัยทางการเมือง (X_5) การติดต่อระหว่างสังคม (X_6) การกระทบกระทั่งระหว่างสังคม (X_7) และปัจจัยทางเศรษฐกิจ (X_4) ส่งผลต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง ทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 3) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การคุ้มครอง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการองค์กรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เมื่อตรวจสอบที่ผลความสัมพันธ์เป็นความสัมพันธ์เชิงบวก โดยปัจจัยทั้ง 4 ได้ส่งผลต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง ได้ร้อยละ 31.20 ซึ่งผลงานวิจัยสอดคล้องกับณัฐปราย์ ชัยสินคุณานนต์ (2561, น.213) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ค่าสหสัมพันธ์กับกลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า มีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเรียงลำดับตามค่าความสัมพันธ์สูงไปต่ำ คือปัจจัยด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ มีค่าเท่ากับ .184 รองลงมาคือ ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ มีค่ารทำกับ .182 ตัวเปรต้านปัจจัยด้านภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ มีค่าเท่ากับ .166 ตัวแปรด้านการจัดการทุนมนุษย์มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ มีค่าเท่ากับ .143 ทั้งหมดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 ส่วนตัวแปรด้านด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วมไม่มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรด้านที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือ ด้านองค์การแห่งการเรียนรู้และด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้งสองร่วมกันพยากรณ์กลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิ เพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้ร้อยละ 4.8 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E. est) เท่ากับ 0.27568 และสามารถเขียนสมการณ์พยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ คือ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y = 2.814 + 0.175X^4$ (ด้านองค์การแห่งการเรียนรู้) + $0.17X^1$ (ด้านการบริหารเชิงกลยุทธ์) สมการในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้ $Z = 0.184Z_4 + 0.144\ Z_1$ 4) ผลการพัฒนารูปแบบกลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ด้านกฎหมายระเบียบข้อบังคับ ด้านการบริหารงานเชิงกลยุทธ์ ด้านการจัดการทุนมนุษย์ ด้านการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับมนัสนันส์ สำเร็จ (2565, น.60) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า อำเภอแกลง จังหวัดระยอง พบว่า ปัจจัยมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหว้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่สอดคล้องกับประไพ ฉวีทอง (2566, น.84) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักอิทธิบาทธรรม ชพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาทกับการบริหารงานตามหลักการ PDCA ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอ

เมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 0.246 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

การวิจัยนี้ มีข้อค้นพบ ประกอบด้วย 1) การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า 1.1) องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบคมนาคม เช่น ระบบขนส่งทางรถ ทางเรือ ทางอากาศ เป็นต้น 1.2) องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรส่งเสริมให้ประชาชนทำการเกษตรที่มีคุณภาพ 1.3) องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรส่งเสริมให้ประชาชนมีการทำนุบำรุง ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่น 1.4) องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรส่งเสริมให้ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ให้คงสภาพสมบูรณ์ 1.5) องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรเพื่อการบริหารจัดการที่ดี และ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า 2.1) ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางการเมืองส่งผลในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี สูงที่สุดจึงควรที่จะส่งเสริมให้การจัดทำกิจกรรมทางการเมือง การปกครองรวมทั้งการดำเนินการตามนโยบายทางการเมืองด้วย และ 2.2) ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจส่งผลในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ต่ำที่สุดจึงควรที่จะปรับปรุงแก้ไขในส่วนของการอุปโภคบริโภค ระบบการผลิต รวมถึงการประกอบอาชีพของประชาชนด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรให้ความสำคัญกับสภาพภูมิอากาศเพราะจะส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรให้ความสำคัญกับจำนวนประชากรที่มีจำนวนมากขึ้นเพราะจะส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง

1.3 องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีเพราะจะส่งผลต่อพฤติกรรมของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง

1.4 องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนที่มั่นคงและสามารถเลี้ยงชีพได้

1.5 องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรให้ความสำคัญกับการบริหารราชการเพราะจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง

1.6 องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรให้ความสำคัญกับการค้าเพราะจะมีผลต่อวิถีชีวิตและค่านิยมของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง

1.7 องค์การบริหารส่วนตำบลสงยางควรให้ความระมัดระวังกับสงครามเพราะจะก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลใน จังหวัดอุบลราชธานี

2.2 ควรทำการศึกษารูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อจะได้ปรับเปลี่ยนการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อจะได้ทราบความแตกต่าง

2.4 ควรมีการนำผลการวิจัยที่ได้ไปสังเคราะห์ในเชิงลึกและทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อสนเทศที่จะนำไปปฏิบัติได้จริง

เอกสารอ้างอิง

จันมาลา กุสน. (2560). *แนวทางการพัฒนาการบริหารงานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตขององค์การปกครองอำเภอไชเสดถา นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.* (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ขอนแก่น.

จันทร์จิรา คำแก้ว. (2568). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางรายครัวเรือนของศูนย์คุ้มครองและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต จังหวัดมหาสารคาม: กรณีศึกษาพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุ อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม.* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม: มหาสารคาม.

จุติพร มาเพิ่มผล. (2566). *ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งควายกิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง.* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา: ชลบุรี.

ณัฐปราย์ ชัยสินคุณานนต์. (2561). *กลยุทธ์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดชัยภูมิเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต). สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม: มหาสารคาม.

นัฐมล คดสุวรรณ. (2565). *การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา เทศบาลนครแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี.* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา: ชลบุรี.

บุญยิ่ง ประทุม. (2566). *เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน.* คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ประไพ ฉวีทอง. (2566). *การพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ตามหลักอิทธิบาทธรรม.* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรประชาอุทิศศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย: นครสรรค์.

พิเชฐ สุขเพสน์. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ดปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองร้อยเอ็ด.* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม: มหาสารคาม.

มนัสนันส์ สำเร็จ. (2565). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังหวังอำเภอแกลง จังหวัดระยอง.* (วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา: ชลบุรี.

วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. (2569). *ปัจจัย*. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2569, จาก https:/th.wikjpedia.org/wiki/96E0968896B196E0%88968896E096888888888896E0%B8%B1%E0%B8%A2.

สำนักทะเบียนอำเภอศรีเมืองใหม่. (2569). *ข้อมูลผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบล*. จังหวัดอุบลราชธานี.

องค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง. (2566). *แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2566 – 2570*. อุบลราชธานี: สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสงยาง อำเภอศรีเมืองใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี.

Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of Psychological Testing.* (5th ed.). New York: Harper and Row.

Taro Yamane. (1973). *Statistic: An introductory and lysis.* (2th ed.). New York: Harpar and row.